



Vrijheid

Als we vrijheid zo belangrijk vinden in ons leven, hoe komt het dan dat we onszelf steeds meer beperken? Er is één simpel antwoord, maar een o zo lange weg terug: Angst.

Kijk naar de laatste aanslagen in Londen. Het enige doel van terreur is zaaien van Angst. En wat gebeurt er dan? We zoeken naar een krachtig persoon of groep waarbij we onszelf veilig gaan voelen. Volledig gemanipuleerd. We zijn zelfs bereid een stuk van onze vrijheid in te leveren.

Zo kwam een man bij mij in de praktijk. 32 jaar, gestuurd door zijn vrouw (mijn vrouw zegt dat jij me wel kunt helpen), moe, toe aan vakantie (32 vakantiedagen, maar kan nog niet weg door de drukte) en gaat zitten met een zucht.

'koffie?', vraag ik, 'Graag, maar uh, je doet toch geen voodoo en andere enge dingen hè? Mijn vrouw d'r hoofdpijn is zo goed als weg, maar voor mij niks geen zweverig gedoe hoor. Ik heb al jaren last van mijn maag en Rennies helpen ook...'

Als ik vraag of hij er zelf in geloofd dat ik hem kan helpen, botst hij tegen zijn eerste angst aan en weet eigenlijk geen antwoord. 'Leuk hoor', zeg ik 'als je er zelf al niet in geloofd, wie geloofd er dan wel in? Denk je dat ik er dan nog in geloof?'

Daar moest hij wel even over nadenken. Na de koffie verplaatsen we ons in de stoelen en gaan tegenover elkaar zitten. Tijdens mijn afstemming op hem voel ik dat hij het spannend vindt en zeg geruststellende dingen. Het is tenslotte zijn feestje...

Ik benoem zijn dominante vader en opa stukken. Hij knikt wat ongelooflijk. 'Als je niet werkt, dan zal je niet eten' en 'Ik bepaal wat hier te zeggen valt.' Ik merk een herkenning en voel het verdriet dat hierop vast zit. Ik zie paarse kleuren in het beeld dat ik krijg en voel dat religie een belangrijke plaats heeft bij ouders en voorouders. Hij slikt en knikt. Ik zeg: 'Je hebt een heleboel dingen niet kunnen doen omdat je van je ouders de kerk hoog in het vaandel moest houden. Altijd maar presteren en moeten doen wat anderen van je wilde...'

Hij breekt en begint te huilen, schrikt van zichzelf en corrigeert zich. Ik zeg dat het ok is en dat je daar best verdrietig over mag zijn. Al schokkend en huilend verteld hij zijn verhaal. Ik heel hem door rust te geven in de maagstreek (verwijder ongewenste energie uit zijn 3e chakra) en vul de losgelaten energie op met zijn eigen energie.

Zijn maagpijn is verdwenen, en oja, ik mocht niemand vertellen dat hij had gehuild en wat ik had gedaan, want dat zweverige gedoe vind hij toch niks...

Leef je Wens
Marko van der Beek